

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αλλά όταν είδε τις πατημασιές των βοδιών στραμμένες προς τα έξω, μπερδεμένος (επειδή βρέθηκε σε αμχανία), άρχισε να απομακρύνει το κοπάδι από τον αφιλόξενο τόπο. Αλλά το μουγκρητό των βοδιών που ακούστηκε από τη σπηλιά γύρισε πίσω τον Ηρακλή. Τότε ο Κάκος, αφού προσπάθησε να τον εμποδίσει με τη βία, σκοτώνεται με το ρόπαλο του Ηρακλή.

Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση, γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δε σου πέρασε αυτή η ιδέα από το μυαλό σου (δε σου ήρθε στο μυαλό αυτή η σκέψη): <<μέσα σε εκείνα τα τείχη είναι το σπίτι και οι θεοί του σπιτιού μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά μου>>; Αν λοιπόν εγώ δε σε είχα γεννήσει, η Ρώμη δε θα βρισκόταν πολιορκημένη· αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα λεύτερη σε λεύτερη πατρίδα. Εγώ τίποτα πια δεν μπορώ να πάθω κι ούτε θα είμαι για πολύ τόσο δυστυχισμένη· αντίθετα όμως αυτούς, αν συνεχίσεις, περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

1. Σωστό   2. Λάθος,   3. Σωστό,   4. Λάθος,   5. Λάθος

B2.

βοδινό-bo(v)um, ευγενής-genuit, δωμάτιο-domus, πυγμαχία-oppugnaretur, διαμονή-manet

Γ1.

α. hanc-has, quae-quae, te-vos

β. grex, vestigium, mugitui, virium, iram, matrum, liberiore, liberrima, diutius

Γ2.

α. abesse-afuisse, amovere-amovisse, prohibere-prohibuisse

β. visu, interfice, possis, cadere, perveniendi, succurret, oppugnandae, habueritis, pateris/-re

Δ1.

α. bonum είναι γενική υποκειμενική στο *ingitus*, *clava* είναι αφαιρετική του οργάνου στο *interficitur*, *populari* είναι τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα *potuisti*, με υποκείμενο το ενν. *tu* σε ονομαστική, ταυτοπροσωπία, *mei* είναι επιθετικός προσδιορισμός στο *penates*, *mora* είναι υποκείμενο στο *manet*

β. Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο *succurrit*. Εισάγεται με τον καθαρά χρονικό σύνδεσμο *cum*. Εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει μόνο χρόνο και τίποτα άλλο, χρόνου παρακειμένου (*fuit*) και δηλώνει το σύγχρονο.

Δ2.

α. *ex loco* - *ad/in locum*, *ex spelunca* - *ad/in speluncam*

β. Υπόθεση: *si pergis* (οριστική ενεστώτα)

Απόδοση: *manet*(οριστική ενεστώτα)

Ο υποθετικός λόγος είναι α' είδος, ανοικτή υπόθεση για το παρόν

Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα για το παρόν: : *si pergeres* – *maneret*,

Υπόθεση αντίθετη προς την πραγματικότητα για το παρελθόν: : *si perrexisses* – *mansisset*, Υπόθεση δυνατή ή πιθανή: : *si pergas* - *maneant*

Επιμέλεια: Καρασταμάτη Ειρήνη

Ροδόλφου Κορίνα